

Tarwekleurigen, kleuren met passie

Het is al een geruime tijd geleden dat er een artikel gewijd werd aan de tarwekleurige hoenders en dwerghoenders. Gezien de grote regelmaat dat we deze kleurslagen en de daaraan gekoppelde kleurvarianten tegenkomen, is het goed om deze kleuren nog eens onder de loep nemen. De complete standaardomschrijving kunt u lezen in onze huidige pluimveestandaard.

Tekst en foto's: Ferdinand van der Wal

Tarwekleurige Sulmtalerkiel haan (foto Hendrik Timmer).

Achtergrond

In principe zijn de tarwekleurigen afgeleid van wildkleur. Door middel van teeltkeuze en selectie is de tarwekleur ontstaan. Het verschil met wildkleur en patrijs zie je al wanneer het kuiken uit het ei komt. De tarwekleurigen komen als crèmekleurige kuikens tevoorschijn. Dat de tarwekleur al geruime tijd voorkomt, blijkt wel uit een tekening van Van Gink die dateert uit 1917. Deze bekende

illustrator tekende Maleiers en Maleierkrielen in tarwekleur. Dus we kunnen spreken van een al zeer oude kleur. Later verscheen de variant zilvertarwe, zoals die erkend is bij de Shamo, Ko Shamo, Chabo en Cochinkriel. Geeltarwe is er inmiddels ook en is erkend bij de Chabo's, evenals blauwtarwe. Heden ten dage zijn er ook al fokkers bezig om de kleurslag blauw zilvertarwe te creëren.

Kopstudie van een tarwekleurige Sulmtaler krielhen. Duidelijk is hier de lichtere kuif te zien, die afsteekt tegen de wat rodere halskraag (foto Hendrik Timmer).

Een tarwekleurige Araucana krielhen. Ook hier weer een donkere uitvoering (foto Aad Rijs).

Duidelijk een overgang van zilvertarwe via geeltarwe naar tarwe.

De tarwekleur zelf komen we als erkende kleur tegen bij meerdere vechthoenderrassen, zoals de Soendanees, Shamo, Yamato, Maleier, Aseel en Oud Engelse vechters in groot en kriel. Verder zien we deze kleurslag bij de Modern Engelse vechtkrielen, Ko Shamo, Shamokriel en een aantal niet-vechtrassen, zoals Araucana in groot en kriel, Cochinkrielen, Chabo's, Hollandse kriel, evenals het Oostenrijks ras de Sulmtaler, in groot en kriel.

Verschillende binnen de kleurslag tarwe

Als we de kleur onderling gaan vergelijken kunnen we concluderen dat ook hier de kleur per ras wat verschilt. De kleuromschrijving in de standaard kent eigenlijk vier soorten tarwekleur:

- 1° De kleur conform algemene kleurbeschrijving (nr. 28).
- 2° Dieren die lijken op deze kleurbeschrijving maar donkerder van grondkleur zijn (donkerrood tot bruinrood).
- 3° Dieren die op de algemene kleurbeschrijving lijken, maar iets donkerder zijn in hals en iets meer tekening hebben.
- 4° Tot slot de specifieke kleurbeschrijving van de Cochinkrielen.

Vergelijken we de tarwekleur van een Oriëntaalse vechter -zoals bijvoorbeeld een Shamo- met die van een Oud Engels vechtkriel, dan zien we hier een behoorlijk verschil, met name bij de hennen. Wellicht heeft dit te maken met de oude kleurbenaming die in het verleden werd gehanteerd. Toen werden tarwekleurige hanen -zoals die van de Maleier-, zwartborstig rood genoemd, of bij de Sulmtaler hanen, rood. De tarwekleurige hennen werden ook wel zemelkleurig genoemd. In onze huidige standaard vindt u tegenwoordig een vrij uitgebreide en universele kleuromschrijving tarwe.

Voor veel vechthoenderrassen worden type en stand als belangrijkste beoordelingscriterium gehanteerd. De kleur is in mindere mate van belang, maar moet nog wel duidelijk herkenbaar zijn.

Verschillen tussen de drie tarwevarianten

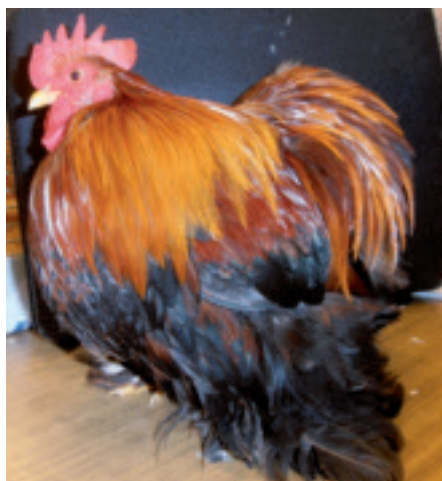
In onderstaande schema's zijn de kleuren van tarwe, geeltarwe en zilvertarwe weergegeven. Hierin zijn duidelijk de onderlinge verschillen weergegeven.

Geel- en zilvertarwe Chabo haantjes. Duidelijk is het verschil in kleur van hals, zadel en op de schouders. Ook laat geeltarwe duidelijk iets meer gelige tint in de vleugeldriehoek zien.

De niet gewenste zoming in de sikkels.

4 SOORTEN
TARWEKLEUR

Tarwekleurige Cochon krielhaan en hen (foto's Hendrik Timmer).

Zilvertarwekleurige Cochon krielhaan en hen (foto's van Aad Rijs).

Kleuromschrijving van de haan

	Tarwe (nr. 28)	Geeltarwe (nr. 30)	Zilvertarwe (nr. 31)
Kop	Oranje	Lichtoranje	Licht strogeel
Hals	Oranje, van boven naar onder geleidelijk overgaand naar oranjegeel	Van boven naar onder geleidelijk overgaand van lichtoranje naar strogeel	Licht strogeel met een smalle zilverkleurige omzoming
Schouders en rug	Rood	Oranjerood	Oranjegeel
Zadel	Lichtoranje, iets diepere tint dan de hals toegestaan, maar een zo groot mogelijke gelijkheid in kleurdiepte bij beide veergroepen gewenst	Lichtoranje, iets diepere tint dan de hals toegestaan, maar een zo groot mogelijke gelijkheid in kleurdiepte bij beide veergroepen gewenst	Lichtgeel
Staat	Groenglanzend zwart	Groenglanzend zwart	Groenglanzend zwart
Vleugels	Boeg zwart, vleugelband groenglanzend zwart. Grote slagpennen zwart met een smal bruin randje langs de buitenvaan. Kleine slagpennen binnenvaan zwart, buitenvaan oranjezwart, bij gesloten vleugel een oranjebruine vleugeldriehoek	Boeg zwart, vleugelband groenglanzend zwart. Grote slagpennen zwart met een goudkleurig randje langs de buitenvaan. Kleine slagpennen binnenvaan zwart, buitenvaan goudgeel, bij een gesloten vleugel een goudgele vleugeldriehoek	Boeg zwart, vleugelband groenglanzend zwart. Grote slagpennen zwart met een smal strogeel randje langs de buitenvaan. Kleine slagpennen binnenvaan zwart, buitenvaan geelachtig zilver, bij een gesloten vleugel een geelachtig zilverkleurige vleugeldriehoek
Borst	Groenglanzend zwart	Groenglanzend zwart	Groenglanzend zwart
Buik, achterlijf, dijen	Zwart	Zwart	Zwart
Donskleur	Grijsachtig crème	Grijsachtig crème	Grijsachtig crème

Modern Engelse vechtkrielen in de tarwekleur. Helaas zien we deze niet vaak.

Een Oud Engels vechtkriel hennetje in de tarwekleur. Bij dit ras zien we meestal de lichtste variant tarwekleur.

In het schema van de hen is de kleurslag geeltarwe niet (meer) vermeld. Deze is gelijk aan die van zilvertarwe en is daarom als zodanig niet erkend. De hennen uit geeltarwe

zullen op tentoonstellen ook onder zilvertarwe dienen te worden ingeschreven.

Kleuromschrijving van de hen

	Tarwe (Nr. 28)	Zilvertarwe (Nr. 31)
Kop en halsveren	Licht goudbruin met een niet noemenswaardige schachtstreeptekening	Kop meelwit. Halskraag licht goudbruin met een zilverkleurige omzoming. Iets dofzwarte kleurspatten in onderhals zijn toegestaan, maar geniet niet de voorkeur
Borst, rug en vleugels	Roomgeel tarwe	Rug en schouders tarwekleurig wit of meelwit met enigszins lichtbruine gloed. Borst roomkleurig wit
Benedenrug en zadel	Roomgeel tarwe	Meelwit
Staart	Bovenste stuurveren aan weerszijden dieptarwe, flauw gespikkeld met zwart. Overige staartveren dofzwart of zwart met smalle tarwerand	Asgrauw met licht bruinachtige tekening
Grote en kleine slagpennen	Buitenvaan tarwe, binnenvaan tarwegrijs met bruinzwarte stippen	Buitenvaan lichttarwe, binnenvaan licht tarwegrijs met licht bruinzwarte stippen
Buik, achterlijf en benedendijen	Licht roomgeel tarwe	Roomkleurig wit
Donskleur	Wit tot crèmeachtig	Wit tot crèmeachtig

Tarwekleurige Yamato haan, duidelijk een donkere variant. De vleugeldriehoek moet duidelijker aanwezig zijn.

Een blauwtarwe Ko Shamo haan (foto: Aad Rijs).

Halzen van zilvertarwe en tarwe (foto's Aad Rijs en Hendrik Timmer).

Wat de kleurslag blauwtarwe betreft, deze vertonen hetzelfde tekeningpatroon als tarwe. Wat kleur betreft moet overal waar bij tarwe zwart, dofzwart en tarwegrijs staat blauw gelezen worden. Het blauw moet zo gelijkmatig mogelijk en helder zijn.

De praktijk

Voor zover mij bekend, zijn alleen bij de Chabo's alle drie de kleuren (tarwe, geeltarwe en zilvertarwe) erkend en moeten we deze kleuren kunnen onderscheiden. De moeilijkheid is meestal de geeltarwe en zilvertarwe hanen. Zoals we in het schema kunnen lezen zit het grootste verschil in de vleugeldriehoek. Deze is van zilvertarwe duidelijk het lichtst van kleur. Verder de kleur op de schouders. Ook deze is van zilvertarwe hanen duidelijk wat lichter. Vaak zien we zilver tarwekleurige Chabo haantjes die iets te hard van kleur zijn op de schouders en deze vertonen dan ook rijkelijk veel oranje in de bovenhals. Veel fokkers fokken dan ook deze drie kleuren door elkaar. Mijn ervaring (bij Chabo's) is dat dit ook wel kan. Mijn gedachte is dan ook altijd, kijk wat je nodig hebt en wat je wilt verbeteren. Wat je erin kruist, komt zeker een keer weer tevoorschijn. Om zilvertarwe goed op kleur te houden is het periodiek ook nodig om tarwe te paren aan zilvertarwe. Wanneer we continue zilvertarwe op zilvertarwe zetten, kom je in de problemen. De hanen verliezen het autosomaal rood en zijn dan zilverkleurig op rug en schouders en erg bont in de borst. Bij de hennen hou je bijna een roomwitte kleur over, waarbij de tekening bijna of geheel niet meer waar te nemen is.

Om toch een paring te maken van tarwe maal zilvertarwe, moet je wel een standaardmatig gekleurde haan gebruiken en egaal gekleurde hennen. Uit zo'n combinatie zullen zeker geeltarwe haantjes komen. Dit zijn ideale haantjes (wat kleur betreft) om terug te paren op zilvertarwe. Helaas zien we ook regelmatig hennen met wat gevlekte, onregelmatige mantelkleur.

Een vaak voorkomend probleem is dat de staartkleur van de hanen niet geheel groenglanzend zwart is. Deze is dan gezoomd en/of bronskleurig. Wanneer we dit tegenkomen is de kleur in de grote slagpennen vaak afwijkend. Deze is

Vleugeltekening die nog acceptabel is. Graag zien we nog wat meer grijsachtige pepering/spikkels in de binnenvaan van de grote slagpennen (foto Hendrik Timmer).

Een tarwekleurige Ko Shamo hen, ideaal van kleur.